

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยรายกรณีเชิงบรรยาย (Descriptive Case Study Research) เพื่อศึกษาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อมของสตรีในกรุงเทพมหานคร โดยมีรายละเอียด และขั้นตอนในการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้ใช้รายชื่อผู้ประกอบการธุรกิจและสถานประกอบการ ในสำมะโนการสำรวจของกองวิชาการและวางแผน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย เป็นหลักในการกำหนดประชากร และเลือกตัวอย่าง

การวิจัยระยะที่ 1 : การสำรวจ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ประกอบธุรกิจการผลิตขนาดย่อมทั้งบุรุษและสตรี ที่มีสถานประกอบการอยู่ในกรุงเทพมหานครในปี พ.ศ. 2531 จำนวน 5,605 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามประเภทกิจการ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. คำนวณขนาดพหุคูณของกลุ่มตัวอย่าง ที่จะตกเป็นหน่วยของการวิเคราะห์ โดยยอมให้ข้อมูลมีความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 ด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ใช้สูตรสำหรับการคำนวณขนาดเพื่อการประมาณค่าสัดส่วน (Proportion) หรือร้อยละ (Percentage) ดังนี้

$$n_{sm} = \frac{Nk^2}{4NE^2 + k^2} \quad (\text{นิยม ปรุค่า } 2517 : 120)$$

เมื่อ n_{pm}	คือ	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่พอดี
N	คือ	จำนวนประชากรทั้งหมด (5,605 คน)
k	คือ	ค่าคงที่ (2)
E	คือ	ขนาดของความคลาดเคลื่อนสูงสุดที่ผู้วิจัยกำหนด (0.05)

จากจำนวนประชากร 5,605 คน ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 374 คน

2. จากขนาดกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ในข้อ 1 ผู้วิจัยได้คำนวณขนาดและกลุ่มตัวอย่างที่พอดีแต่ละกลุ่ม จำแนกตามประเภทกิจการ โดยใช้สูตร Proportional Allocation

$$\text{opt. } n_h = N_h \cdot n_o / N \quad (\text{นิยม ปรุค่า } 2517:163)$$

เมื่อ opt. n_h	คือ	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่พอดีในแต่ละชั้น
N_h	คือ	ขนาดของประชากรของแต่ละชั้น
N	คือ	ขนาดของประชากรทั้งหมด
n_o	คือ	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทุกระดับชั้น

รายละเอียดของประชากรและกลุ่มตัวอย่างแสดงไว้ในตาราง 2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 2 : จำนวนประชากร กลุ่มตัวอย่าง และจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่มุลากงธุรกิจ
จำแนกตามประเภทกิจการ

ประเภทของกิจการ	จำนวน ประชากร		จำนวน กลุ่ม ตัวอย่าง		จำนวน ผู้ตอบ แบบสอบถาม	
		ร้อยละ		ร้อยละ		ร้อยละ
1. การผลิตอาหาร	397	7.1	27	7.2	20	6.6
2. อุตสาหกรรมเครื่องดื่มน้ำ	35	0.6	2	0.5	2	0.7
3. การผลิตยาสูบ	3	0.1	1	0.3	1	0.3
4. การผลิตสิ่งทอสิ่งทอ	350	6.2	23	6.2	18	5.9
5. การผลิตเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	933	16.6	62	16.6	56	18.2
6. การผลิตหนังสัตว์และผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์	98	1.8	7	1.9	5	1.6
7. การผลิตรองเท้า	261	4.7	17	4.5	14	4.6
8. การผลิตไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้-ไม้ก๊อก	182	3.3	12	3.2	9	2.9
9. การผลิตเครื่องเรือน เครื่องตกแต่งและสิ่งปูพื้น	189	3.4	12	3.2	10	3.3
10. การผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	131	2.3	9	2.4	8	2.6
11. การพิมพ์ การพิมพ์โฆษณา	408	7.3	27	7.2	22	7.2
12. การผลิตเคมีภัณฑ์สำหรับงานอุตสาหกรรม	64	1.1	4	1.1	3	1.0
13. การผลิตผลิตภัณฑ์เคมีอื่น ๆ	226	4.0	15	4.0	12	3.9
14. โรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	2	0.1	1	0.3	1	0.3
15. การผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากน้ำมัน ปิโตรเลียม และถ่านหิน	5	0.1	1	0.3	1	0.3
16. การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง	142	2.5	9	2.4	5	1.6
17. การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก	345	6.1	23	6.2	18	5.9
18. การผลิตเครื่องปั้นเผา	13	0.2	1	0.3	1	0.3
19. การผลิตแก้ว และผลิตภัณฑ์แก้ว	19	0.3	1	0.3	1	0.3
20. การผลิตผลิตภัณฑ์แร่โลหะอื่น ๆ	83	1.5	5	1.3	4	1.3
21. อุตสาหกรรมเหล็กกล้าขั้นมูลฐาน	82	1.5	5	1.3	5	1.6
22. อุตสาหกรรมขั้นมูลฐานสำหรับโลหะที่มีใช้เหล็ก	43	0.8	3	0.8	3	1.0
23. การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะยกเว้นเครื่องจักร และอุปกรณ์	889	15.9	59	15.8	48	15.6
24. การผลิตเครื่องจักรยกเว้นเครื่องไฟฟ้า	123	2.2	8	2.1	6	1.9
25. การผลิตเครื่องจักรเครื่องมือ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	147	2.6	10	2.7	8	2.6
26. การผลิตอุปกรณ์การขนส่ง	162	2.9	11	2.9	9	2.9
27. การผลิตอุปกรณ์เกี่ยวกับการจัด และควบคุมงานวิชาชีพ	25	0.4	2	0.5	2	0.7
28. อุตสาหกรรมผลิตอื่น ๆ เช่น เจียรไนเพชรพลอย ตอกไม้ประติมากรรม	248	4.4	17	4.5	15	4.9
รวม	5,605	100.0	374	100.0	307	100.0

เมื่อพิจารณาถึงลักษณะของการกระจายของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้มีการกระจายในทุก ๆ ประเภทของกิจการด้วยร้อยละที่ใกล้เคียงกับร้อยละของ ประชากร ประกอบกันกลุ่มตัวอย่างนี้ ได้จากการสุ่มอย่างง่ายไม่มีการเจาะจงบุคคล ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจ จึงมีความเป็นตัวแทนของประชากร

การวิจัยระยะที่ 2 : การวิจัยรายการนี้

ตัวอย่างประชากร คือ สตรีผู้ประกอบการขนาดย่อม ที่มีสถานประกอบการอยู่ใน กรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ. 2531 ที่ได้จากการนำสัดส่วนของผู้ประกอบการสตรีที่บริหารธุรกิจ ประเภทต่าง ๆ กันจากผลการสำรวจ มาเรียงลำดับกิจการที่มีสตรีเป็นผู้ประกอบการ เป็นปริมาณ มาก 3 อันดับแรก และมีระยะเวลาการบริหารธุรกิจแตกต่างกัน ได้จำนวนตัวอย่างประชากร 51 คน โดยมีลักษณะของตัวอย่างประชากรและรายการนี้ตัวอย่าง ดังแสดงในตาราง 3 (รายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถาม แยกตามเพศ และประเภทของกิจการ แสดงในตาราง 4 บทที่ 4)

รายการนี้ตัวอย่าง ได้จากการคัดเลือกผู้ประกอบการขนาดย่อม 9 คน จากจำนวน ตัวอย่างประชากร 51 คน ที่มีลักษณะเป็นตัวแทนประชากรและมีความเต็มใจในการให้ข้อมูล ได้ลักษณะของรายการนี้ตัวอย่าง ดังนี้

ผู้ประกอบการคนที่ 1-3 เป็นสตรีผู้บริหารธุรกิจการผลิตเครื่องแต่งกายที่บริหาร กิจการเป็นระยะเวลา 1-5 ปี , 6-10 ปี และมากกว่า 10 ปี ตามลำดับ

ผู้ประกอบการคนที่ 4-6 เป็นสตรีผู้บริหารธุรกิจการผลิตรองเท้าที่บริหารกิจการ เป็นระยะเวลา 1-5 ปี , 6-10 ปี และมากกว่า 10 ปี ตามลำดับ

ผู้ประกอบการคนที่ 7-9 เป็นสตรีผู้บริหารธุรกิจการผลิตดอกไม้ประดิษฐ์ที่บริหาร กิจการเป็นระยะเวลา 1-5 ปี , 6-10 ปี และมากกว่า 10 ปี ตามลำดับ

ตาราง 3 : จำนวนสตรีผู้บริหารธุรกิจการผลิตขนาดย่อม จำแนกตามประเภทกิจการและระยะเวลาในการบริหารธุรกิจ

ประเภทของกิจการ	จำนวนสตรีผู้บริหารธุรกิจขนาดย่อม					
	บริหารกิจการ 1-5 ปี		บริหารกิจการ 6-10 ปี		บริหารกิจการ เกินกว่า 10 ปี	
	ตัวอย่าง ประชากร	รายกรณี ตัวอย่าง	ตัวอย่าง ประชากร	รายกรณี ตัวอย่าง	ตัวอย่าง ประชากร	รายกรณี ตัวอย่าง
1. การผลิตเครื่องแต่งกาย	11	1	16	1	7	1
2. การผลิตรองเท้า	2	1	5	1	3	1
3. การผลิตดอกไม้ประดิษฐ์	3	1	3	1	1	1
รวม	16	3	24	3	11	3

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ประเภท คือ แบบสอบถามข้อมูลทางธุรกิจ ที่ใช้ในการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับธุรกิจและผู้ประกอบการ แบบสัมภาษณ์การดำเนินธุรกิจ และแบบสังเกตผู้ประกอบการ บรรยายภาคทั่ว ๆ ไปในการทำธุรกิจ ที่ใช้ในการวิจัยรายกรณี ซึ่งเครื่องมือทั้ง 3 ประเภทนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนในการสร้างและการใช้ดังนี้

ก. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาการดำเนินธุรกิจขนาดย่อมของสตรี จากเอกสาร ตำรา บทความและงานวิจัย ตลอดจนแบบสอบถามผู้ประกอบการ เกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการประกอบธุรกิจ รวมทั้งยังได้ใช้วิธีการศึกษานำ ในการรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจขนาดย่อม และปัญหาในการบริหารธุรกิจของผู้ประกอบการทั้งบุรุษและสตรีจำนวน 30 คน ที่ประกอบธุรกิจประเภทต่าง ๆ กัน โดยใช้คำถามปลายเปิดในการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ โดยให้กลุ่มตัวอย่างเล่าถึงการดำเนินธุรกิจ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาในการประกอบธุรกิจ ทั้งนี้ เพื่อให้การสร้างแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกตมีความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

2. ผู้วิจัยนำข้อมูลและแนวคิดที่ได้จากข้อ 1 มาสร้างแบบสอบถามข้อมูลทางธุรกิจ และแบบสัมภาษณ์ แบบสังเกตการดำเนินธุรกิจ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้วนำแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกต มาให้อาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย ตรวจสอบแก้ไขด้านเนื้อหา ภาษาและสำนวนที่ใช้ ให้มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย

3. นำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try Out) โดยมีรายละเอียดการทดลองใช้เครื่องมือแตกต่างกัน ดังนี้

3.1 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อมจำนวน 60 คน ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ทั้งนี้เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของข้อความ ความหมายของภาษาที่ใช้ และสำรวจคำตอบที่อาจเป็นไปได้นอกเหนือจาก

คำตอบที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในข้อคำถาม โดยข้อกระทงในแบบสอบถามแต่ละข้อที่เป็นแบบเลือกตอบ ผู้วิจัยจะให้ตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ตอบ นอกเหนือจากตัวเลือกที่ให้ไว้ ปรากฏว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามกลับจำนวน 22 คน เป็นแบบสอบถามที่ใช้ได้ 22 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 36.67 ผู้วิจัยจึงทวงถามแบบสอบถามโดยการโทรศัพท์ไปยังผู้ประกอบการที่ยังไม่ได้ตอบแบบสอบถาม เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จากคำตอบที่ได้รับทางโทรศัพท์ และการนำแบบสอบถาม 22 ฉบับมาวิเคราะห์ พบว่า ควรปรับปรุงแบบสอบถามในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

3.1.1 ปรับปรุงภาษาและสำนวนที่ใช้ในแบบสอบถามบางข้อ เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามตอบกลับมาด้วยความเข้าใจที่แตกต่างกัน

3.1.2 เพิ่มข้อกระทงเกี่ยวกับจำนวนคนงานในกิจการ เนื่องจากข้อมูลจากกรมแรงงานที่ใช้เป็นกรอบประชากร เป็นข้อมูลที่ทำการสำรวจไว้ในปลายปี 2531 เมื่อถึงเวลาที่ทำการวิจัยจึงมีการเปลี่ยนแปลงขนาดของคนงานในบางกิจการ กรณีนี้จึงต้องเพิ่มข้อกระทงที่ถามเกี่ยวกับจำนวนคนงานในปี 2531 เพื่อเปรียบเทียบกับจำนวนคนงานปัจจุบัน

3.1.3 ตัดข้อกระทงที่ถามเกี่ยวกับทรัพย์สินและยอดขายออก เนื่องจากผลการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ปรากฏว่า ผู้ประกอบการมากกว่า 60 % ที่ตอบแบบสอบถามกลับมา ไม่ตอบใน 2 ข้อกระทงนี้ และจากการสัมภาษณ์ในบางกิจการที่ไม่ตอบแบบสอบถามผู้ประกอบการแจ้งว่าเป็นความลับของกิจการ

ผู้วิจัยจึงปรับปรุงแบบสอบถามในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น เพื่อให้แบบสอบถามมีความชัดเจน ครบคลุม และมีความเป็นไปได้ในการได้รับการตอบแบบสอบถามกลับ ทางไปรษณีย์มากขึ้น ได้ลักษณะของแบบสอบถามมีรายละเอียดดังในข้อ ข.

3.2 นำแบบสัมภาษณ์และแบบสังเกตไปทดลองใช้ โดยสัมภาษณ์และสังเกตผู้ประกอบการ 3 คน เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับ การเรียงลำดับคำถาม และความชัดเจนของคำถาม แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงแบบสัมภาษณ์เพื่อนำไปใช้จริง สำหรับแบบสังเกต มีความเหมาะสมในการเก็บข้อมูลที่ต้องการอยู่แล้ว จึงไม่ต้องปรับปรุง

ผลจากการนำเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปทดลองใช้ และทำการปรับปรุงเครื่องมือให้เหมาะสมนั้น ทำให้ได้ลักษณะของเครื่องมือ ดังนี้

ช. ลักษณะของแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกต มีความแตกต่างกัน ดังนี้

1. ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบและเติมคำ ประกอบด้วยข้อกระทง 15 ข้อ ที่ถามใน 3 ด้าน คือ

1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับกิจการ ด้านประเภท รูปแบบของกิจการ จำนวนคนงาน ตลาดสินค้า และการขอสั่งเสริมการลงทุนของกิจการ

1.2 ภูมิหลังของผู้ประกอบการ ด้านอายุ เพศ สถานภาพสมรส ผู้ริเริ่มก่อตั้งกิจการ การศึกษาอบรม ประสบการณ์การทำงาน และเหตุจูงใจที่ทำให้ประกอบการปัจจุบัน

1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจากผู้ประกอบการ เกี่ยวกับการตัดสินใจในการบริหารงาน ปัจจัยที่ช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบการ และโครงการในอนาคตเกี่ยวกับกิจการ

2. ลักษณะของแบบสัมภาษณ์การดำเนินธุรกิจเป็นคำถามปลายเปิดแบบแนวคำถาม (Interview Guide) ประกอบด้วยแนวคำถาม 7 ประเด็นใหญ่ ที่ถามในด้าน ภูมิหลังทางครอบครัว ภูมิหลังทางการศึกษา เหตุที่ทำให้มาประกอบกิจการปัจจุบัน การดำเนินกิจการด้านการตลาด การผลิต การเงิน บุคลากร ปัญหาในการประกอบการ ชีวิตครอบครัวกับการบริหารงาน ปัจจัยที่ช่วยให้ประสบความสำเร็จและหลักการทำงาน

3. ลักษณะของแบบสังเกตผู้ประกอบการ และบรรยากาศทั่ว ๆ ไป ในการทำธุรกิจ เป็นแบบเติมคำ ใช้สังเกตผู้ประกอบการ ด้านการติดต่อกับลูกค้า การบริหารงาน และบรรยากาศในการทำธุรกิจโดยทั่ว ๆ ไป

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังวิเคราะห์เอกสารของกิจการด้านการขายและการตลาดอีกด้วย

ค. ความเที่ยงในการตอบแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกต

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความเที่ยงของการตอบแบบสอบถาม โดยใช้วิธีทดสอบซ้ำ (Test-Retest) โดยสุ่มผู้ประกอบการจำนวน 30 คน ที่ตอบแบบสอบถามส่งกลับมายังผู้วิจัยแล้ว โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Random Sampling) แล้วโทรศัพท์ไปยังผู้ประกอบการนั้น กล่าวขอบคุณที่ตอบแบบสอบถาม และสนทนาเพื่อให้ได้ข้อมูลยืนยันตามที่ตอบแบบสอบถามมา ผลปรากฏว่าผู้ประกอบการ 27 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และผลการตอบแบบสอบถาม กับผลการสอบถามทางโทรศัพท์ เมื่อนำมาหาความเที่ยงโดยคำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ของความสอดคล้อง (Percentage of Agreement) ของการตอบครั้งแรก กับครั้งที่ 2 เป็นรายด้าน ปรากฏค่าเปอร์เซ็นต์ของความสอดคล้องดังนี้

- ด้านที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับกิจการ มีค่าเปอร์เซ็นต์ของความสอดคล้อง 98.4%
- ด้านที่ 2 ภูมิหลังของผู้ประกอบการ มีค่าเปอร์เซ็นต์ของความสอดคล้อง 99.3%
- ด้านที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจากผู้ประกอบการ มีค่าเปอร์เซ็นต์ของความสอดคล้อง 85.3 %

ส่วนความเที่ยงในการสัมภาษณ์ และการสังเกต ผู้วิจัยได้บันทึกเทปเสียงไว้ ในขณะที่ทำการสัมภาษณ์ และการสัมภาษณ์ในเรื่องเดียวกัน จะกระทำหลายครั้งด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน โดยเว้นระยะการสัมภาษณ์และการสังเกต ครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 (หรือครั้งที่ 3 ในบางกรณี) ห่างกัน 20 วัน

จากขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ทำให้ผู้วิจัยมีความมั่นใจว่า แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกตที่สร้างขึ้น มีคุณภาพในการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจขนาดย่อมของสตรีในกรุงเทพมหานคร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล มี 3 ลักษณะ คือ

1. ข้อมูลจากสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจาก แผนกมาตรฐานการศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปที่ผู้อำนวยการกองวิชาการ และวางแผนกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย เพื่อขอคัดลอกข้อมูลเกี่ยวกับ ชื่อ นามสกุลและ สถานที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ จากสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร เพื่อใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ โดยแนบจดหมาย ชี้แจงวัตถุประสงค์ ความสำคัญ และประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย ไปยังกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมทั้งหมดที่ได้รับเลือก จำนวน 374 คน เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2533 จนถึงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2533 ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 252 ชุด ผู้วิจัยจึงติดตามแบบสอบถามอีก 1 ครั้ง โดยการโทรศัพท์ขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการ ชี้แจงลักษณะการตกเป็นกลุ่มตัวอย่าง การรักษาความลับของข้อมูล และความจำเป็นในการได้มาซึ่งข้อมูล พร้อมทั้งส่งแบบสอบถามไปใหม่อีก 1 ชุด โดยชี้แจงว่าเป็นการถามครั้งที่ 2 และขอให้กลุ่มตัวอย่างส่งแบบสอบถามกลับทางไปรษณีย์โดยเร็ว เมื่อวันที่ 14-17 กุมภาพันธ์ 2533 จนกระทั่งในวันที่ 5 มีนาคม 2533 ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด 307 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 82.1 (รายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนแยกตามประเภทของกิจการแสดงในตาราง 2)

3. การคัดเลือกผู้ประกอบการที่เป็นตัวอย่างในการวิจัย นอกจากใช้เกณฑ์ประเภทกิจการที่สตรีเป็นผู้ประกอบการมากที่สุด 3 ประเภทกิจการ และจำนวนปีในการประกอบกิจการ 1-5 ปี, 6-10 ปี และมากกว่า 10 ปีแล้ว ผู้วิจัยยังเลือกผู้ประกอบการที่มีความรู้ในการบริหารกิจการอย่างแท้จริง และมีความเต็มใจในการให้ข้อมูล คือ ให้สัมภาษณ์ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก อนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าไปดูกระบวนการผลิตในสถานประกอบการ และให้ศึกษาเอกสารของกิจการเท่าที่จำเป็นในการวิจัย ซึ่งปรากฏว่ากรณีตัวอย่าง 14 กรณี มี 5 กรณี ที่แม้ว่าผู้วิจัยติดต่อ อธิบายวัตถุประสงค์ในการวิจัยให้ทราบ และพยายามทำความเข้าใจด้วย ก็ยังคงปฏิเสธในการให้ความร่วมมือในการวิจัย และมี 9 กรณี ที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

4. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และสังเกตผู้ประกอบการรวมทั้งศึกษาเอกสารของกิจการ ผู้วิจัยนำหนังสือแนะนำตัวจากแผนกมาตรฐานการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไป ในวันนัดสัมภาษณ์สตรีผู้ประกอบการ เพื่อยืนยันว่าเป็นการขอข้อมูลไปเพื่อใช้ในการวิจัยจริง โดยนัดสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ 9 คน ในช่วงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2533 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2533

โดยไปสัมภาษณ์ และสังเกต ในวันประกอบกิจการ ณ สถานประกอบการ และโทรศัพท์สอบถาม ข้อมูลเป็นครั้งคราว

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล มี 2 ลักษณะ คือ

1. ข้อมูลจากการสำรวจด้วยแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอช เอ็กซ์ (SPSS^x - Statistical Package for the Social Science X) นำมาหาค่าความถี่ และร้อยละ แล้วนำเสนอ รายละเอียดในรูปตารางประกอบความเรียง

2. ข้อมูลจากการวิจัยรายการนี้เกี่ยวกับรายละเอียดเจาะลึกในด้านภูมิหลังทางครอบครัว ภูมิหลังทางการศึกษา เหตุผลที่ทำให้มาประกอบกิจการปัจจุบัน การดำเนินกิจการด้านการตลาด การผลิต การเงิน บุคลากร ปัญหาในการประกอบการ ชีวิตครอบครัวกับการบริหารงาน ปัจจัยที่ช่วยให้ประสบความสำเร็จและหลักการทำงาน ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เนื้อหา แล้วนำเสนอ ข้อมูลในรูปความเรียง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย